

Stede, idet Beboerne alt i 1872 efter Opfordring købte det og tilskødede Statsbanerne det. Et ligelydende Andragende blev i November 1893 indgivet til Statsbanernes Bestyrelse, men blev afflaaet under 26de Januar 1894. Nu er det indgivet saavel til Rigsdag som til Regering.

Da Sagen afgøres ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1895—96, gør Udvalget ingen Indstilling.

71. Fra Bestyrelsen for „Magdalenehjemmet“ om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1894 af Folketingsmanden for Maribo Amts 2den Valgkreds, Johannsen).

I November 1877 begyndte „Magdalenehjemmet“ i den dertil erhvervede Ejendom, Sagtvejen Nr. 203, sin Virksomhed, der dels gaar ud paa at forebygge konfirmerede unge Pigers dybe fædelige Fald, dels at virke for „saldne Kvinders“ Opveksling. Ejendommen blev da indrettet til at optage 15 unge Piger, men maatte allerede i 1882 udvides til at kunne optage det dobbelte Antal. Gentagne Udvidelser have siden da jævnlig fundet Sted, saaledes at man efterhaanden har maattet leje tre mindre Ejendomme i Nærheden af selve Magdalenehjemmet. Virksomheden foregaar nu dels gennem disse 4 Hjem, der afgive Plads til 61 Piger — hvoraf de 45 ere ganske unge, Størstedelen i 14—18 Aars Alderen — dels gennem „Kvindemissionen“, der søger at hjælpe den unge forvildede Pige til Rette, før hun ønsker at ty til disse Hjem, samt at paavirke religiøst de kaldne Kvinder. I alt har der paa Hjemmene siden disses Oprettelse været optaget 446 Piger, hvoraf 61 endnu ere der, medens ca. 125 nu ere flinke, dygtige Tjenestepiger eller gode Husfruer og Mødre. Efter den med Andragendet følgende Virksomhedsberetning for 1893 havde Magdalenehjemmet i dette Aar taget sig af 120 forvildede og kaldne Kvinder, hvoraf 62 vare fra Kjøbenhavn, 24 fra det øvrige Sjælland, 28 fra Sylland, 1 fra Volland, 1 fra Bornholm, 2 fødte i Sverige og 2 fødte i Norge. Noget Bederlag for Opholdet i Hjemmene gives ikke. Hvor længe en ung Kvinde kan blive i Hjemmet, afhænger af hende selv og hendes Opførsel. Ønsker hun at lære alt, hvad der gives hende Vejstighed til at lære der, medgaar der 2 à 3 Aar; naar hun saa med Ubefaling forlader Hjemmet, medgives der hende et passende, solidt og godt Udstyr, og hun anbringes i Forhold, hvor der er godt Haab for hendes Fremtid. Ønsker hun tidligere at forlade det, hjælper man hende med at søge sig en Plads og medgiver hende et mindre Udstyr. — Opvekslingsarbejdet sker væsentligst i Haandgerningshjemmet „Bella“, der søger gennem nyttigt Arbejde og kristelig Paavirkning at føre yngre og ældre, i Reglen prostituerede, Kvinder til timelig og aandelig Opveksling. — I det Andragende henlede Opmærksomheden paa, at det i den medfølgende Aarsberetning indeholdte Regnskab udviser, at der aarlig med Nødvendighed kræves et Tilskud af ca. 20,000 Kr. ud over, hvad Hjemmene selv fortjene, haabe de, at Rigsdag og Regering ville gennem et betydeligt aarligt Tilskud af Statskassen yde „Magdalenehjemmets“ i Andragendet angivne, i høj Grad samfundsnyttige Virksomhed den Støtte fra det offentlige Side, som den trænger til.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

72. Fra Arbejdsmand F. M. Møller af Lyngby om en aarlig Understøttelse (Indbragt den 8de Januar 1895 af Folketingsmanden for Tisted Amts 3dje Valgkreds, N. Andersen).

I Januar Maaned 1894 kom Andrageren, der fra 1ste Oktober 1892 til 31te Maj 1894 var ansat som fast Haandværker ved 2den Ingeniørdirektions 2det Bygningsdistrikt, til Skade under sit Arbejde i Distriktets Tjeneste ved Borthuaning af Beton paa Bagsværdfortet, saaledes at efter nogen Tids Behandling paa Professor Edmund Gruts Hjerteklinik en Borttagelse af venstre Øje maatte foretages. Med Maj Maanedes Udgang mistede han da sin Stilling som fast Haandværker, i hvilken hans maanedlige Løn havde været 87 Kr. 50 Ø., men blev samtidig ansat som Arbejdsmand ved Bygningsdistriktet